

(2008) Robin Hood

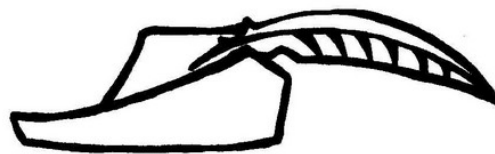
Dobrodružství začíná ...

Hledá se zbojník ROBIN HOOD!

Je obviněn šerifem z Nottinghamu z rozkrádání jeho osobního majetku a vybraných daní. Na jeho hlavu je vypsána odměna 500 zlatých, informace vedoucí k jeho dopadení budou po právu odměněny. Za poskytnutí přístřeší jemu či jeho zbojníkům propadá viník hrdebnímu soudu.

Pravidla soužití

Všechno co opravdu potřebuji znát o tom jak žít, co dělat a jak vůbec být, jsem se naučil v mateřské školce. Moudrost mě nečekala na vrcholu hory zvané postgraduál, ale na pískovišti v nedělní škole. Tohle jsem se tam naučil:

- O všechno se rozděľ.
- Hraj fér. Nikoho nebij.
- Vracej věci tam, kde jsi je našel. Uklízej po sobě.
- Neber si nic, co ti nepatří. Když někomu ublížíš, řekni, promiň.
- Před jídlem si umyj ruce. Splachuj.
- Teplé koláčky a studené mléko ti udělají dobře. Žij vyrovnaně – trochu se uč a trochu přemýšlej a každý den trochu maluj a kresli a tancuj a hraj si a pracuj.
- Každý den odpoledne si zdřímni. Když vyrazíš do světa, dávej pozor na auta, chytň někoho za ruku a drž se s ostatními pohromadě.
- Nepřestávej žasnout. Vzpomeň si na semínko v plastickém kelímku – kořínky míří dolů a rostlinka vstoupá vzhůru a nikdo vlastně neví jak a proč, ale my všichni jsme takoví. Zlaté rybičky, křečci a bílé myšky a dokonce i to semínko v kelímku – všichni umřou. My také.
- A nikdy nezapomeň na dětské obrázkové knížky a první slovo, které ses naučil – největší slovo ze všech – Dívej se.

Všechno co potřebujete znát, tam někde je. Slušnost, láska a základy hygieny. Ekologie, rovnost a rozumný život. Vyberte si kterékoli z těch pravidel a řekněte to složitými dospělými výrazy a vztáhněte na to svůj život doma nebo v práci, na svou vládu nebo svůj svět a uvidíte, že to platí, je to jasné a sedí to. A představte si, oč lepší by byl svět, kdybychom si všichni – na celém světě – každý den ve tři odpoledne dali koláček a mléko a pak si lehli a zdřímli si s polštářkem pod hlavou. Nebo kdyby základní politikou všech vlád světa bylo vždycky vracet věci nazpátek a uklízet po sobě. A stále ještě platí – bez ohledu na to kolik je vám let – že když vyrazíte do světa, nejlepší je někoho chytit za ruku a držet se pohromadě.

Rozdělení do družin

Buci

Pája V., Honzík H. –
Netolice., Anička V.

Valinka Kořínková

Pepča Vozábal

Jarda Hájek

Lucka Mrázová

Adélka Pužejová

Šimon Kalný

Zdeněk Kuna

Terezka Štěpánová

Kačka Černá

Jirka Plánský

Kaštani

Renča N., Honzík S.

Milánek Třebín

Bětko Kalná

Tomáš Kalný

Barča Bocková

Kristýnka Vaničková

Pepa Šebesta

Marek Holub

Anežka Kozlerová

Barča Pavlíková

Jesika Kubičková

Javoři

Janina S., Honza "Holík"
Holub (Sokolov)

Matěj Ulej

Karolínka Churáčková

Jiřík Bartoš

Zdeňka Horejšová

Pepa Hnátek

Markétka Peršínová

Anežka Třebínová

Péťa Šrajer

Fanda Lonský

Denisa Kubičková

Lípy

Věrka P., Bětka Ch.,
Evička F.

Helenka Eichlerová

Šimon Pužej

Vítek Hes

Martin Váša

Filip Kalný

Kačka Ulejová

Fanda Pártl

Maruška Vávrová

Vašík Vozábal

Hanka Zíková

Barča Pudivítrová

Duby

Fanda R., Anička B.,
Janina P.

Dan Trenda

Lukáš Simandl

Mikuláš Kalný

Radka Matoušková

Adélka Churáčková

Kačka Štěpánová

Jirka Hájek

Vašík Šrajjer

Hanka Nováková

Janina Šebestová

Osiky

Alča R., Vítek L., Míša P.

Klárka Pártlová

Jakub Toman

Vojta Ulej

David Novák

Verča Trendová

Martinka Jelínková

Tomáš Matoušek

Marek Bartoš

Kačka Pužejová

Hanka Zíková

Ořeši

Míša Š., Slávek G., Ivča
H.

Andrea Palasová

Anička Churáčková

Eliška Plánská

Honza Sommer

Honza Štěpán

Irča Třebínová

Jáchym Tesárek

Jenifer Tomková

Jirka Špán

Katka Chytrová

Marek Říha

Martina Kalná

Pepa Holub

Štěpán Pužej

Terežka Pužejová

Tomáš Lonský

Vláda Reidinger

Zuzka Dudková

Postavy

Robin Hood	Vůdce zbojníků	Petr
Lady Mariana	Králova sestřenice	Míša
Malý John	Před příchodem Robina vůdce zbojníků	Fanda R.
Páter Tuck	Duchovní otec zbojníků	Kněz
Wilma Scarlet	Robina nevlastní sestra	Alča
Šerif z Nottinghamu	Tyran a vrah Robinova otce	Franta B.
Richard Lví srdce	Král Anglie	Tomáš L.
Azeem Edin Bashir Al Bakir	Robinův černý společník	Honza "Holík" Holub (Sokolov)
Funny	Manželka Malého Johna	Janča P.
Duncan Slepec	sluha Robinova otce	Pepa H.
Sára	Dvorní dáma Mariany	Evička
Mortiana	Čarodějnice spolčená se šerifem	Janina
Petr Marianin	bratr, který zemřel ve vězení	Slávek G.
Wulf	Syn Malého Johna	Honza S.

Matka Tereza

Jedna žena mi na dlouho vnesla pořádný neklid do duše. Ani mě neznala, ale pořád se mi motala do věcí. Měli jsme velmi málo společného: Tahle stará Albánka vyrostla v Jugoslávii. Byla římskokatolická jeptiška a žila v bídě v Indii. Nesouhlasil jsem s ní v základních otázkách ohledně kontroly porodnosti, místa žen ve světě a v církvi a štvaly mě její naivní prohlášení o tom, „co chce Bůh.“ Lidé, kteří tvrdí, že hovoří za Boha, podle mě nadělají víc škody než užitku. Ta žena a její příznivci mě přiváděli k šílenství. Pánbíčkáři a pokrytci. Rozčílil jsem se pokaždé, když jsem někde zaslechl její jméno, přečetl si, co řekla nebo napsala, nebo někde spatřil její tvář. Já se o ní ani nechtěl s nikým bavit. Kdosi, sakra, vůbec myslela, že je? Jenže.

V ateliéru, kde jsem tehdy pracoval, bylo umyvadlo. Nad ním viselo zrcadlo. Každý den jsem se na tom místě několikrát zastavil, abych se dal do pořádku, a podíval se na sebe. Vedle zrcadla byla fotografie té zneklidňující stařenky. Vždycky, když jsem se podíval do zrcadla na sebe, díval jsem se také do její tváře. A v té jsem toho spatřil víc, než dokáži vypovědět. A už jsem ji nedokázal vystrnadit ze svých myšlenek a života.

Ta fotografie byla pořízena 10. prosince 1980 v norském Oslu. Stalo se tam tohle: Malá shrbená žena ve vybledlém modrobílém sáří a sešlapaných sandálech převzala cenu. Z rukou krále. Cenu financovanou z odkazu muže, který vynalezl dynamit. Ve velkém honosném sále, plném sametu, zlata a křišťálu. Obklopená vznešenými a slavnými lidmi ve slavnostních černých oblecích a elegantních róbách. Přihlíželi bohatí, mocní, vynikající a talentovaní lidé tohoto světa. A tam, uprostřed veškerého dění, byla drobná stařenka v sáří a sandálech. Matka Tereza z Indie. Služebnice chudých, nemocných a umírajících. To ona převzala Nobelovu cenu míru.

Dostalo se jí nejdelších ovacích v dějinách Nobelovy ceny. Žádný prezident ani král, generál, vědec či papež, žádný bankéř či obchodník, žádný kartel ani obchodník či ropná společnost, nemají v ruce klíč k takové moci, jako měla ona. A nikdo není tak bohatý. Protože ona měla nepřemožitelnou zbraň proti zlu na této zemi – laskavé srdce. A také měla nepřeborné bohatství tohoto života, totiž bohatství soucitné duše.

Nedokážu to co ona, a už vůbec ne tak, jako ona. Ale díky její přítomnosti na pódiu světa si troufám teď vysvětlit, co udělám a jak a kdy.

Několik let po udělení Nobelovy ceny jsem ji viděl na vlastní oči – na velké konferenci kvantových fyziků a mystiků různých náboženství v hotelu Oberoi Tweed v Bombai. Stál jsem u východu ze sálu a najednou jsem vycítil, že vedle mě někdo je. Stála tam, ona. Sama. Ta drobná žen přišla promluvit na konferenci jako host. Vyšla na tribunu a posunula pořad jednání od intelektuálního bádání k morální aktivitě. Zkoprnělému publiku pevným hlasem sdělila: „Nemůžeme dělat velké věci, pouze malé věci s velkou láskou.“

Rozpory mezi životem a vírou byly u ní na rozdíl ode mne zanedbatelné. A zatímco já se potýkám s pocitem marnosti nad bezmocí jedince, ona rovnou svět měnila. Zatímco já si zoufám, že nemám větší moc a více prostředků, ona využívalo to, co měla, a dělala, co bylo v daný okamžik možné. Gándhí by s ní souhlasil. Ten také leccos dělal podivně. Ale rozhodně dělal, co mohl.

Matka Tereza mi brala klid a zároveň mě inspirovala. A je tomu tak dodnes.

Co měla a já nemám? Pokud ve světě někdy zavládne mír a mezi lidmi bude panovat dobrá vůle, nastane to díky ženám, jako Matka Tereza. Letos v zimě jsem sledoval, jak ulicemi světových měst pochodují milióny žen, a opět jsem si uvědomil, že mír není nic, co si lze vysnit. Na míru je třeba pracovat, mír jsme a také ho ze sebe vydáváme! Každý začne s tím, co v daný okamžik má a pak to předá dál.

Matka Tereza je už po smrti.

To, čím byla, rozhodně není vyčpělé ani pasé. Přežívá to, co byla výzva nám všem.

Ne v ní, ale ve mě, v nás.

Robert Fulghum

